T-UN-487

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ நாரஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் ஸந்நிதியில்

எழுந்தருளிய

மஹாதேசிகாள் விஷயமான

தனியன்களும்

நாள்பிரபந்தஸாரப்பாட்டுகளும்

இத்

தையாறு

மாடபூசி. சேஷாத்திராசாரியரால்

காஞ்சிபுரம்

ஸ்ரீ காஞ்சிபூஷண அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை அணா—[illegible]

1895௵

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஅழகிய சிங்கர் ஸன்னதியில் எழுந்தருளிய மஹாதேசிகாள்விஷயமான தனியன்களும் நாள்பாட்டுகளும்.

ஸ்ரீமதே ஶடகோப யதீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:

தாரணியில் ஆரியர்கள் அனைவரும் ஈடேற வென்று, ஆதிகுருநரசிங்கன் அருளாலே யோகியாகிஅரசமரனால் செழிக்குமணி நிகமாந்த குருமொழிந்த பிரபந்தமெல்லாம் அறுசமய நூல்களை கடைந்தெடுத்த வெண்ணெயைபோல் பெரும்பூதூர் இராமானுசமுனி எடுத்துரைத்த ஸ்ரீபாஷியத்தால் சராசரங்களை திருத்தி திருநாட்டில் சேர்க்கும்தேசிகர்கள் திருவடியை பெற்றோர்கள் பொன்னுலகாள்வாரே.

கேஶவார்ய க்ருபாபாத்ரம் தீஶமாதி கு3ணார்ணவம் | ஸ்ரீஶடாரி யதீஶாந தேஶிகேந்த்3ரம் அஹம் ப4ஜே ||

நாராயணாத்திரி யென்னும் திருப்பதியில் புரட்டாசி கேட்டை நாளில் வந்து தோன்றி, அரட்டார்க் கிலக்காய் மாத்தில் நின்றும் வந்துதோன்றி இருபிள வாய் மார்பிளந்த மாலருளால் யோகியாகி மறப்பொருளான வறப்பொருளை அனைவருக்கும் கருத்தில்பரம்பரவே அரியாகி இந்நிலத்தில் உரைத்த வண் சடகோப மாமுனி மலரடிகள் பெற்றேன்.

ஶ்ரவணே நிரவத்யா நாம் நிஷத்யாம் ஶணஸம்வத்ஸரம் । ஶரணம் ஶவஸீதா நாம் ஶம்கோபவ மூநீஶ்வரம் ॥க॥

தேனேறு தாமரையாள் அருளீந் தமர்ந்த நன் பாக்கம் தன்னில் அவணியில் கேட்டை நாள் வந்து தோன்றி கோனுதன் கருத்தாட ஆடகாலால் நிலங் கீண்டு கூவும்மலை அகோபிலத்தைச்சேர்ந்து அனந்தையில் மதுரமென்றும் மங்கலத்தை வாழவைத்து மானிடர்க்கே ஆரொருவதந்தாதி யருள்செய்தான் அனைத்துலகும் தான் குருவாய் தத்துவத்தை உணர்த்திவைத்து தாமரையாள் புரியாததேவனுக்கேதொண்டுபட்ட நாராயண முனியை நண்ணினமே.

ஶ்ரீஶடாரிபதீஶா நவதிவம்கஜஷ்டூதம் । ஶ்ரீநாராயண மூநிம்ஶ்ரயே ஶ்ரீவாஸஸ்தேஶிகம் ॥உ॥

நன்னீர்வயல்சூழ் மலைபாக்குளத்தூரதினுள் தையில்திருவோணநாள்வந்துதோன்றிஅணிகலங்கஅணங்காடுதல்மலை பமகோபிலத்தில் சேர்ந்து இந்நிலத்தில் உய்பவருக்கு கருமமும் பாசமுங்கழித்திருமூன்றுகா

டலங்கரித்தளித்துஇந்நிலத்திலரிபவர்க்கு மெய்யனுப் சங்காழி தந்த அய்யனே பராங்குசநாதனே உன்தாமரைத் தாளுக்கே.

ஶ்ரீநாராயணமுநே: பதபங்கஜஷட்பதம் | ப
ராஶஸ்ருமண ஸாவஹம் பராங்குஶமுநிம் பஜே ||

தாள் தாமரை மலர்மேல் கமலம் முத்தளிக்கும் தென் வீராகவபுரம் தன்னில் மார்கழிச் சித்திரை நாள் வந்து தோன்றி யெல்லா ஆவிக்கு மாவியாய் நின்றகோன்மலே அகோபிலத்தைச் சேர்ந்து மலர்மார் பனேச் சிந்தையுள் வைத்து நம் சமயத்துக்கு அமர்ந்த ஆசிரியனு யிந்நிலத்தோர்க்கு கலக்கமில்லா சேண் விசும்பளிக்கும் ஸ்ரீநிவாஸமுனி தாளிணைக்கே.

ஶ்ரீபராங்குஶயோகீந்த்ர சரணாம்போஜஷட்பதம் |
ஶ்ரீநிவாஸமுநிம் வந்தே ஶ்ரீஶாஸ்த்ரார்த்த தயாநிதிம் ||௪||

தாள்தாமரைநீர்பாவும்கயலோடிவிளையாடும் கண்டலூரதன்மேல் கார்த்திகையில்கார்த்திகைநாள் வந்து தோன்றி இலத்துடை மாலையுடை மாதர்கள் சேர் சிங்கிபகோபிலத்தைச்சேர்ந்து இளவாயர்கொழுந்தானமருந்தை மனதில் பதித்து உலகாரியனுய் உலூகர் வாக்கியத்தை விடுத்து ஸர்வதந்திர சுவதந்திரர் சடகோப மாமுனியன் நல்வாசகத்தை பேசுவார் அடியார்களுக்கடியனுய் விடுவேனே.

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹதயாபாத்ரம் பரவாதி மதேபாங்
குஶம் | ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராக்யம் ஶடகோப
முநிம் பஜே || ௫ ||

அரிகுலம் சோலை தாவும் கனையிருள் கானகம் சூழ் காளப்பாக்கம் தன்னில் தையில் பூரட்டாதிநாள் வந்துதித்து கரிக்கோள் விடுத்தான் மலையகோயிலத் தைச் சார்ந்து அருள்மாரிபோல் மறையின் பொரு ளைப்பொழிந்து மாடமாளிகையோ டாரூரு அலங்க ரித்தளித்த பராங்குச தேசிகனைதொழும் பெரியோர்க் குஅடிமையாகின்றனமே.

ஸ்ரீஸூரி ஶ்ரீநிவாஸ ஸரோஜஹம்ஸம் ஸ்ரீஶ வராஹ்ந ஸதபோய நமஸ்யபோயம் | ஸ்ரீஶைலஸிம்ஹ வரதாய ஸமர்ப்பயாம்யம் ஸ்ரீஶ வராங்குஶ ஸிம்ஹம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் || ௬ ||

அடர்ந்த சோலை யிளமாம் பொழில்சூழிளங்கா டதனுள்வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதித்து கடமாகளி யானைகூவும் மலையகோயிலத்தைச் சார்ந்து அடலாழி யானைகடைக் கொண்டு கைதொழுது செப்பிய வாசந் திகாபரிணய பிரபந்தமொன்று திடம்கொண்ட ஞானி யர்கள் சாணுகதிக்கு அடங்குமிடம் கவிதார்க்கிக கண் டரவ சடகோபனடியது நமக்கு வைகுந்தமே.

ஸ்ரீவராங்குஶ யோகீந்த்ர ஸரணாம்புஜ த்வயம் | ஸத்வஸ்த ஶாஸ்த்ர ஸாரீணம் ஶங்கோச ஸிம்ஹமஜே || ௭ ||

கொந்தளர் மலர்மேல் மதுவுண்டு வண்டு பாடும் சிருவஞ்சி யூரதனுள் திங்கள் மார்கழி அசுவினி நாள் வந்துதித்து கொந்தளர்கருங்குழல்மடவாளை அணைந்த ஆளரிக்கடிமையாகி காலைமாலையில் மலரிட்டு மலர்பணி ந்து சிந்தனைக்கினிய ஸ்ரீபாஷியத்தை அந்தணர்க் கெந்

நாளும் தானுரைத்தான் அந்தியி லரக்கன் மார்பிளந்த மாயவன் கோயில் வலம்செய்யும் பராங்குச முனியை பேசுமனத்தாரை பேசுவோமே.

ஶடகோப யதிஶ்ரேஷ்ட பத பங்கஜ ஷட்பதம் । ஶஶ்வச்சாஸ்த்ரார்த்த தத்த்வஜ்ஞம் பராங்குஶ முநிம் பஜே ॥ அ ॥

தாழவாழைக் கரும்பொ டோங்கும் திருக்கண்டியூ ரதனுள் ஆவணி யாதிரைநாள் வந்துதித்து மழைக்கண்மேயும் வேழமலையழகியசிங்கன் அருளாலிம்மையிலாரியனாய் பிழைசெய்தபின் பிறவிக்கட னீந்துவாரை துபாறுத்து விரசைக் கக்கரைப்படுத்தும் பழமறை பேசியமேனியனைப் பேசிய நாராயணமுனியை நாளும் நல்குவோமே.

ஶ்ரீந்ருஸிம்ஹ பத பராங்குஶ க்ருபாஶ்ரயம் । ஶ்ரீநாராயண முநிம் ஶ்ரயே ஶ்ரீஸாத்ய தேஶிகம் ॥ கூ ॥

நலந்தரும் மணிநீர் மணல்கொழிக்கும் சித்திராவதிக் கரைமேல் கண்டியென்றும் கோட்டைதன்னில் வைகாசி விசாகத்தில் வந்துதோன்றிவலந்தரு மணிநீர் கொழிக்கும் பவநாசனிக்கரைமேல்மாயவன் கோயிலுக்கு அடிமையாகி மானிலத் துயிர்களுக்கு ஆரியனாய் நாள்கடலைக் கழித்து நிலந்தருமணிநீர் முத்தளிக்கும் விரசையாற்றின் கரைமேல் வைகுந்தமாநகர் நலந்தரு மனத்தாலவனிமகளை யிடங்கொண்டவனை வலம்செய்த சடகோபமாமுனியை சேர்பவரைச்சேருவதுவிதியே.

வாதூலகுலரத்னம் ஸ்வ வரணாம்புஜ ஷட்பதம்|
ஸங்கோபயதீந்த்ரம் வந்தே ஸம்ஸாரி த்ராவணம் ஸதா ||௧௦||

ஏர்வளம்தண் கழனிசூழ் திருவெவ்வுளூரதன் மேல் அர்ப்பிசிமூலநாள்வந்துதோன்றி நீர்நிறத்தமேகம்போல் நிறத்தானைக்கருத்தில் வைத்து பார்மன்னருக்கே ஆரியனாய் கர்மவினைதவிர்த்து முத்திவழி காட்டும் மூலமறைநடால் பரவைவாய்பிளந்து பரவையேரியபரமனைச் சேர்ந்தளித்த ஸ்ரீநிவாஸ மாமுனியைச் சேர்வது விதியே.

வத்ஸாங்க ஸாரதி பதாம்போஜ கைங்கர்ய பரகம்| ஶ்ரீநிவாஸ யதீந்த்ரம் வந்தே ஸம்ஸாரார்ணவ தாரகம் ||

விதியினால்வேதவொலிமுழங்கும் திருவெவ்வுளூரதன்மேல்புரட்டாசிப்பூரநாள்வந்துதோன்றிசுற்றிலும் அந்தரத்தாமரைசேர் சுனைநீர் பரவும் அகோபிலத்தைச்சேர்ந்து சிற்றின்பம் பெற்ற சிறுமா மனிதருக்குப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகும்படியா யளித்து எத்திசையுமலைந்து மலரடியிலடைந்தவனைச் சத்தியம்கைவிடாமல் முத்தி தந்த காருத்தனை பற்றிய நாராயண முனியைச் சேர்வதுவே.

ஶ்ரீவத்ஸாங்க பயோதீந்தும் ஶ்ரீநிவாஸ பதாஶ்ரயம் | ஶ்ரீநாராயண யதீந்த்ரம் வந்தே வேதாந்த தேஶிகம் ||௧௨||

சிவனொரு சதுர்முக னிந்திரன் வணங்கும் திருவெவ்வுளூரதன்மேல் ஆவணி உத்திராடத்தினுள் வந்து தோன்றி தவ முனிவர்கள் விருப்பித் தொழும் அகோபிலத்தைச் சேர்ந்து அவனிவிண்முதலான உலக

ங்களில் அளவிலாவுயிர்களுக்கு நாதநரசிங்கனென்று தானுரைப்பான் சாவப்பாலுண்டு ஆலிலையில் வளர்ந்த மாதவனைப்பணிந்த வீரராகவமுனியைவணங்குவோமே.

ஸ்ரீநாராயண ஸூநோ: பாதபங்கஜ ஸம்ஸ்ரயம் ।
வீரராகவ யோகீந்த்ரம் வந்தே வரமஹாகுரும் ॥௧௩॥

வணங்கியசோலையெங்கும் குயிலொடு மயில்கள் கூவும் புள்ளம்பூதங்குடி அதனுள் ஆடிஉத்திராடத்தில் வந்துதித்த ஸ்ரீமந்நாராயண முனியும் வணங்கியோக நரசிங்காவென்றநாமம்சொல்லி கிரியேறி கானகம்சூழ் அகோபிலத்தைச் சேர்ந்து வணங்கினர்க்கு வேதாந்த விழுப் பொருளை யுரைத்துக்காணாத நகரைக் காட்டி னவனை வணங்குவோமே.

ஸ்ரீவீரராகவ ஸூநோ பாதபத்ம ஸௌம்ய ஜீவநம் । ஸாரஸ்ய யோகிந: ஸ்ரீநாராயண ஸூரீஸ்வரம் ॥௧௪॥

நளிர்ந்தநீர்பரவியோங்கும் பாலாற்றங்கரைமேல் எசனூரதனுள் தையில் சித்திரைநாளவதரித்த வீரராகவதேசிகனும் நளிர்ந்ததிங்கள் சேர்சிகரி அகோபிலத்தைச் சேர்ந்து செங்கண்மால் சேவடிக்கே கோலம் பூண்டு நளிர்ந்தநஞ்சால் கவலையுட் படுகின்றார்க்கு கலைகளும் ஞானமும் தந்து கண்ணுக்கிலக்கிலா வயோத்திநகரை அளித்தவனடிக்கு மலர்ந்த பூவால் அவனடிப் போதுகொண்டு போதெல்லாம் போக்கி பூதலத்தை நாம் நீக்குவதெக்காலம்.

ஸ்ரீநாராயண யோகீந்த்ர பாதாம்போஜ ஜீவநம் । பஜே ஸ்ரீராமகாருண்ய வீரராகவ யோகிநம் ॥௧௫॥

அருசமயம் காக்கும் நம்தரிசனத்துக்கு யேர்க்கும் பக்தர்கள் வாழ்சோகத்தூர் திருவுள் மார்கழிமிருகசிரிடநாள் வந்து தோன்றிய சடகோப மாமுனியன் மிக்க ஞானியனுய் கோக்கலர் சிகரிசேர் அகோபிலத்தைச் சார்ந்து செங்காழியா னடிக்கே எண்ணுயிரப்படியே யளித்தான் பகருமுலகில் பாஷியத்தை பலகாலும் பணிந்தவர்க்கே அன்பனு யகம் கழித்து அவனடியை புகமணத்தால் டணிந்து பிணிதீர்த்து சேர்வது நிலமே நமக்கு.

ஶடாரி ராகவமுநே: க்ருபவாப்தம் உபாஸிதம் | ஸஹ ஶ்ரீஶாகாஸ்ய தத்வஜ்ஞம் ஸம்யோகாம முநிம் பஜே ||௧௬||

மயிலேபெருகும் மண்ணித்தென்கரைமேல் திருவெள்ளியங்குடி யதனுள் புரட்டாசி சதயத்தில் அவதரித்த வீராகவவேதாந்த மாமுனியும் அயன்டணியு மலை யகோபிலத்துக்கே யன்பனுய் நின்று டொய்யுருவம் மெய்கொண்ட மானிடர்க்கே வியன்கலைகள் காதலிட்டவன்கழல்களை மெய்குந்தமாக நினைத்து தொழுவார் தாள் தலைமேலே.

ஶ்ரீநாராயணமுநி ஶ்ரீஶடாரி பதாஶ்ரய: |
ஶ்ரீவீரராகவமுநிம் வந்தே வேதாந்த தேஶிகம் ||௧௭||

மேலாத்தவம் செய்யும் சாலிஹோத்திர முனிசேர் திருவெவ்வளூர தன்மேல் புரட்டாசி ஆசிலேஷம் அவதரித்த ஸ்ரீமந் நாராயணமுனியும் தலைமன்னருரையும்மலை அகோபிலத்தைச்சேர்ந்து நிலமன்னருக்கு

திருமந்திரந்தந்தவனை வலம்கொள்வாரை நாளும் வலம் கொள்வாயே.

வீரராகவ வேதாந்த முநிபாத பதாஶ்ரயம் |
ஶ்ரீநாராயண முநிம் ஶ்ரயே ஶ்ரீவாத்ஸ்ய தேஶிகம் ||

மணிவிளக்கேற்றிய மாடமாளிகை சூழ் கைரமணிக்கரைமேல் பார்த்தனுக்கு தேர் ஊர்ந்தான் நின்ற ஊர் திருவல்லிக்கேணி தன்னில் மாசிமகநாளவதரித்த ஸ்ரீநிவாஸமாமுனியும்அணியணியாயரம் பையர்கள்தித்ம்பமேலேமணிநீர்சுனைகள்சேரகோயிலத்தைச்சார்ந்து பிணிதீரப் பணிந்தவர்க்கு பரகதியைத் தந்தருளும் தேசிகனை அணி யணியாய் தொழுவார் தாளை நாளும் தொழுவோமே.

ஶ்ரீநாராயண மௌநே: பதபத்மஸமாஶ்ரயம் |
ஶ்ரீநிவாஸ முநிம் வந்தே வேதாந்தார்ய தேஶிகம் ||௧௯||

வாய்ந்தநீர் முத்தளிக்கும் வேப்பஞ்சாணிபொய்கைநீர் பரவியாயும் பிள்ளபாக்கம் தன்னில் புரட்டாசி மூலநாள் வந்து தோன்றிய வீரராகவ மாமுனியும் காய்ந்தவனைத்தன் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்தவம்மான் அமர்ந்தமலை யகோயிலத்தைச் சேர்ந்து தூய்மறையால் சொலப்படும் பொருளானவனைக் காட்டினவனை ஆப் கொங்கை வாய்விட்டபாலன் தாய்முகம் பார்த்து மகிழ்வதுபோலேம்புலனை மாற்றி யவனடியில் மகிழ்வது திடமே.

ஶ்ரீநிவாஸ முநிஶ்ரேஷ்ட ப்ராப்த வேதாந்த ஸம்பதம் |
ஶ்ரீவீரராகவ முநிம் கல்யாண குணமாஶ்ரயே || ௨௰ ||

திடங்கொண்டஞானியர்கள்நாளும் வேதவொலி முழங்கும்தண்டையாறதனுள் திங்கள்பங்குனி அஸ்த

நாள் வந்து தோன்றிய பராங்குச மாமுனியும் திடங்கொண்ட ஞானியர்கள் நெஞ்சுளடங்கும் மடப்பின்னை கேள்வன் மலை யகோபிலத்தைச் சேர்ந்து சடகோபனாதிகுரு அவனடிக்கே பத்துபாட்டும் ஆசாரியர்நாமுமுச்சம்பிரதாய சார்மொன்றும் மங்களசாஸநகிருதிகளையருள்செய்தா னவனடியை முடிமேல்வைத்தமானிடர் குணத்தை காலைமாலையில் உணர்வோமே.

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌦𑌯𑌵𑍀𑌰𑌰𑌾𑌘𑌵𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍 𑌨𑌾𑌰𑌾
𑌯𑌣𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍀𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌶𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾
𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 । 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌗𑍁𑌣𑌸𑍁
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌰𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ ௨௧ ॥

பரவிய காவிரிக்கரைமேல் களிர்திரண்டசோலை சூழ்கங்காதரபுரத்தில் ஆடியில் ரோகிணிநாள் அவதரித்த ஸ்ரீமந்நாராயண முநியும் இரவிநுழையாமழக்கண்மேயும் மாயமாயவன்மலை யகோபிலத்தைச் சேர்ந்து பிறவிக்கடிமையானகடுமிருள்களை கழித்துகலங்காநகர் தந்தவன் திருவடியை சரணமடைந்தாரைஎன்றும் மறவாமல் சேர்வதுதிடமே.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋𑌯𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤
𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑌾𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌯𑌜𑌾𑌤𑍇𑌦𑌯𑌂 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌗𑌸𑍍𑌤𑌗𑍁𑌣𑍈 𑌕𑍁𑌶𑌲𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌶𑌾𑌵𑌿
𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌵𑌪𑍁𑌗𑌵𑌿𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌜𑍇 ।௨௨॥

மையிடும்கண் இளவாச்சிரியர்கள் கோவிந்தன் கூக்குரல்கேட்டு கோவிந்தாவென்று கூவும் திருவெள்

ளியங்குடியதன்மேல் ஆனி உத்திராடத்தி னாள் வந்து தோன்றிய வீரராகவமாமுனியும் பேயும் பசுக்களெல்லாம் மாயவன் குழலோசை கேட்டு மாதவாவென்று கூவும்மலை யகோபிலத்தைச் சேர்ந்து தியல்நிருவதன் முன் தயரதன்மைந்தன் மலரடிக்கே ஆளாக்கிய வாரியனை பாய்ந்தவருக்குத் தாழ்ந்தவனாய்த் தாரணியில் தவமுடனுவது எந்நாளோ.

வீரராகவ வேதாந்த நாராயண பதாஶ்ரயம்।
ஸ்ரீவீரராகவமுநிம் ஸம்ஶ்ரயே ஸ்ரீதபஸ்விநம் ॥௨௫॥

புலத்தில் மலியும் சென்னல்கவரியோங்கும் கல்யாணபுரம் தன்னில் சித்திரையில் புனர்வசுநா ளவதரித்த பராங்குச ராமானுச முனியும் வேடர்கள் வேங்கையொடுமான் நாணுடன் தழைக்கும்மலையகோபிலத்தைச் சேர்ந்து மலர்மகள் பிரபத்தி ஒன்றும் நரசிங்கன் மங்களம் எச்சரிக்கை பிரபந்தமூன்று மரிமலர்க்கே யுரைத்தான் தாள்களை நாளொரு மலர்கொண்டு அர்ச்சிக்கு மடியார்களை அநுதினமும் துதிப்போமே.

ஸ்ரீவீரராகவ முநிஶ்ரேஷ்டி லப்தஸம்யமிஶ்ரீ
பதாம்புஜ ஸம்ஶ்ரயண வைபவ ஸக்தம் । ஸ்ரீவீர
ராகவ முநீந்த்ர க்ருபாவலம்பம் ஸ்ரீபராங்குஶ
யதீந்த்ர முநிம் பஜாமி: ॥௨௪॥

பெருநீர்பரவிபாயும் காவிரிக்கரைமே லந்தணர் செந்தமிழ்வேதங்கள்பொழியும் கங்காதரபுரத்தின்மேலாடியில் சுவாதிநா ளவதரித்த ஸ்ரீனிவாசமாமுனியும் அருவிநீர் சிலம்புபாயு மணிலா விண்ணுலாவும் மலையகோபிலத்தைச் சேர்ந்து நரசிங்கஸ்தவமொன்று மலனடிக்கே மங்களாசாசனமும் ஸச்சரித்திர ரத்தினவளி யவனடிக்கே முடித்து சார்வாகர்சாங்கியர் மாய

மாயிகளை யவன்மலரடியால்விடுத்து திருமாளிகையோ
டலங்கரித்து நாசிங்கபுரத்தை யளித்தானே.

ஸ்ரீவாஸவீரராகவார்ய வராங்க்ரிஸமாஶ்ரயாத்
ஜ்ஞாநஜாத்ய ஶ்ரீநிதி⁴ம் ப்ராப்ய ஸாத்⁴வஹம் நிர்ப⁴ய: | ஸம்
ப்ரேக்ஷிதம் காருண்யயா வரிவஸ்யந்து ஸேவ்யதாம்
ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ யதிஶேகர தேஶிகாய: ॥ ௨௫ ॥

தெருவில் மலிபுகழ் தொண்டர்கள் காலைமாலையி
னலையோம்புங்கங்காதரபுரத்தில்ஆடியில்பூரநாளவதரி
த்தரங்கனுதமாமுனியும்தெருவுகள்கோறும் மாளிகை
நுழைந்து மாதுசனத்துடன் சேர்ந்து பிருந்தா வனத்
தில் மைந்தனுய்நின்றுன்மலையகோபிலத்தைச் சேர்ந்து
அருநாசம் நெடுங்காலம் உழல்கின்ற வறவினையைக்
கழித்து விண்ணுலகம் தருவான் திருவடியை திருமுடி
மேல் பெற்றவர்கள் மறுக்க ஒண்ணுர் மாநிலத்தில்.

ஸ்ரீவீரராகவ யதீந்த்³ர வராங்க்⁴ரி ஸமாஶ்ரயாத் நா
ஜாய ப⁴க்தோ நியோமிவஸேய: | ஸம்ப்ரேக்ஷிதம்
காருண்யயா வரிவஸ்யந்து ஸேவ்யதாம் ஸ்ரீரங்க³நாத²
யதிஶேகர தேஶிகாய: ॥ ௨௬ ॥

மண்ணிலத்தார் வணங்கும் இம்மாநிலத்தில் கங்
காதரபுரத்தில் வைகாசி அவிட்டநா ளவதரித்த வீர
ராகவ வேதாந்தமாமுனியும் மண்ணிலம் வேண்டி மார்
பினில் முப்புரி நூலொடு ஒரு குறளா யிரடி மூவுல
களந்த வன்கோயில் அகோபிலத்தைச் சேர்ந்து மண்
ணிலத்தார்க்கு ஆரியனுபெட்டாநிலத்துக்கெட்டும்படி
யாய் மூவெட்டு பிரபந்தத்தை அவனடிக்கே முடித்தா
னவனை யென்றும் மனத்தில் கொள்ளாதவனை யென்
றும் கொள்ளாய் மனமே.

ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸபதிஸேவா ஸமுத்ஸவாயஸ்ரீர்
து நாயபதிபத்ய ப்ரவணாஜ்ஞஹ்ருதம் ஹ்ருதம்। ஸ்ரீவீரராகவ
குருஸ்ரு த்திஶேஷவிஷயம் ஸ்ரீநாயஹஸ்தீவபி தாஸ்ய
காஸ்ருயாஶ: ॥ ௨௭ ॥

கயலோடி விளையாடும்பொய்கைசூழ் திருக்குறுங் குடி யதன்மேல்திங்கள் ஆவணிமூலநாளவதரித்து கய லுருவாய் கடல் நுழைந்து மறைவிளங்க மதுவரக்கன் முடியறுத்த மாயமாயவன்கோயில் அகோபிலத்தைச் சேர்ந்துசெங்கண்மால்கழலிணைக்குகாப்பிட்டு அடிமை யாகி உரையும் ரங்கநாத சடகோபமாமுனி யடியில் நயந்து பேசும்பெரியோர்களைபேசி மகிழ் மனமே.

ஸ்ரீவாஸரம்யவதி வீரராகவ குருஹாஸ்ரீ வேதா
ஞ ஸம்யமிவரே மதுரா ஸாவதுஹருணேஶ: । ஸம்
வ்ருத்யாக்ஷிதம் கருணயா வரிவஶ்யதாம் ப்ரோயம்
ஸ்ரீரங்கநாய ஶடகோபதிந்ஸஜாஶ: ॥ ௨௮ ॥

அல்லிமலர்மணச்செழுநீர்திருப்பாற்கடலதனுள் திங்கள் சித்திரை சித்திரைநாள்வந்துதோன்றி அல்லி மலர் மகளுக்கு அடிமையாகி திருப்பாற்கடலின் கண் வளர்ந்த மாய மாயவன்கோயி லகோபிலத்தைச் சேர்ந்து மல்லிகை மாமலர்கொண்டு காலை மாலை நெடும்பகலும் பூசலிட்டபராங்குச ராமாநுசமுநியும்தளருமனத்தால்துதிக்கும்பெரியோர் அவர்யாருக்கும்பெரியவரே.

விஷ்ராம்வோயிவராங்கரஸ்ரவ்ய திராடிஸ்ரீ
வஸாரம்ஸாயிவஸ்ரீவீரராகவ ஸுதஹ ஶ்ருதிஶிரோ
ஷோமீஶூர்வோரா நூவா । ரங்கமயீஸ ஶடாரி ஸம்யமி
வரே ஸ்ரீராமோதிதம் ஸாதரம் விஷ்ராவாரி நியம்
வராங்கஸ்ய பதீம்த்ரா வ்ருத்ரா குர்வேத்ய பக்ஷேபஜ ॥ ௨௯ ॥

பெருகுநீர்மணிகொழிக்கும் காவிரிக்கரைமேல் திங்கள்சேர் முடியானூரதனுள் மார்கழி விசாகநாள்

வந்துதித்து பெரியநீர்க்கடலடங்கும் சுழனிசூழிலங்
கைபாவீரைந்து முடி துணித்து மாயமாயவன் கோ
யில் அக்கோயிலத்தைச்சேர்ந்து அருவரிய ஈராறுர்பிர
பந்தத்தை யளித்தானந்தணர்க்கு அகத்துடன் ஒரு
ரளித்தவன் ஸ்ரீநிவாச வேதாந்தமாமுனியை ஒருபொ
ழுதும் நாவில்கொண்டழையாதமானிடரை ஒருபொ
ழுதுமெண்ணேமே.

ஸ்ரீவாஸரம்யவதிவீரரகூத்வஹார்யவேதாந்த
தேஶிகவராங்க்ரிஸுஶ்ரூஷணாபெயு: | ஸம்ப்ரே
க்ஷிதம் கருணயா வரிவஸ்யணூபோயம் ஸ்ரீஸ்ரீ
நிவாஸமுநிமாஶ்ரயதமுமுக்ஷுஜாதா: || ௧௦ ||

கல்விநூல் செழிக்கும் ஆதிரங்கத்துள் கார்த்தி
கையில்மகனுள் வந்துதோன்றி கல்விணதன் உரையும்
மலையகோபிலத்தைச்சேர்ந்து கல்விவைக்கலர்களுக்குகா
தலிடும் ஸ்ரீமந்நாராயணமுனியே கல்வியுளும்புமவகை
பொன்றுமன்பர்க்கு கலங்காப் பெருநகர் காட்டினரே.

ஸ்ரீரங்கநாயக யதிவ்யப்ருகாத்ரபோயம்
ஸ்ரீவாஸவேத ஶிகராயபதபாவகோயம் | வேத
ராமஸூக்த ஶேவதஸமர்ப்பணஸாமர்த்யம் ஸ்ரீநாராயண
முநீந்த்ர மேரு ஶரணம் ப்ராப்யா: || ௧௧ ||

கட்டெழில் கலம்பகம் அலங்கல் முடித்தாள்
வில்லிபுத் தூரதன்மேல் சித்திரையில் பூரட்டாதி
நாள் வந்துதோன்றி கோட்டில் வாழ்விலங்குசூழ் மலை
யகோபிலததைச் சேர்ந்து பட்டிமேய்ந்து கட்டுண்
டுழல்கின்ற உயிர்களுக்கு எட்டெழுத்தால் உயர்பதம்
காட்டிய வீராகவ மாமுனியே கோட்டம் தன்னில்ல
டுவதன்முன்னம் என்னைக்கண்காட்டி அழைத்திடாயே.

ஸ்ரீவாஸரம்யவதி வீரரகூத்வஹார்யவேதா
ந்த தேஶிகபதேஶிரா யதீந்த்ரோ: | ஸம்ப்ரே

க்ஷிதங்கராம்ஶபா வஸிவஜாநு வேதாயம் ஶ்ரீவீர
ராகவயதீந்த்ர மாநஸம் ஹஜாதே: ॥ ௩௨ ॥

கல்வியுணர்ந்தார்மறைமேல்செழுநீர்முத்தளிக்கு
ம்சங்கசமுத்திரத்துள்குணதிசையிளங்கதிர்போல்புரட்
டாசி விசாகநாள் வந்துதித்து ஆளரியுருவாய் நின்று
அவுணனை மாலையில் மடியில் வைத்து யிருகைவள்ளுகி
ரால் வகிர்ந்தமாயவன்கோயில் அக்கோயிலத்தைச்சேர்ந்
து அவனருளால் யோகியாகி கல்வி யமுதுண்ட
முன்முனிகளால் தந்தசங்காழி திருமந்திரத்தை அந்த
ணர்க்கேஆரியனுப் உரைத்தசடகோபமாமுனியைஅல்
லும்பகலியம்பியபெரியோர்களைநினைவதுநிலமே.

ஶ்ரீரங்கநாத ஶடகோப யதீந்த்ர பாதவம்
கோரக்ஷவ்யவணவித்தோதார வேதாயம் | ஶ்ரீவீர
ராகவ யதீந்த்ர க்ருபாவலம்பம் ஶ்ரீதேவராஜயதி
ஶேகர மாஶ்ரயாமி: ॥ ௩௩ ॥

தூய்மறை விளங்கத்துழாய் மலரவனடிசேர்க்க
அத்தி யென்னும் பட்டு தன்னில் கார்த்திகை உத்
திராடத்தினுவதரித்து தூய்முனிமுப்பத்துமூவர்
அர்ச்சிக்கும் திருமால்கோயிலை வணங்கி யவனருளால்
யோகியாகி தூயகலயன் கருத்தை யவலடிக்கே செந்த
மிழாலுரைத்தபத்துப்பாட்டும் முன்னுரைத்த ஈரேழு
பிரபந்தமும இன்னிலத்தார்க் கரியவெளிதாயுரைத்த
சடகோப ராமானுசமுனியாலுய்யும்வகை யிதுவென்
றுவேதிபரிழியும்துறை அவனடியே.

ஶ்ரீதேவராஜ ஸஹஸ்ராம்ஶு திவ்யஶேகர ரங்கேஶ
காயபூரஜ ஶ்ரீவாஸஸ்ராம்ஶு தேஜஸி போதிஸம்ஜி
தேஜோமீஶ வீக்ஷாஸஹம் விஶ்வாதம் ஸதேயீதேதி ஸம்
ஶம்ஶேணராஜ்யம் விவஸ்திதே|வதேஶ்ரீஶடகோப
லக்ஷணதேதீம் வேதாந்தவாராகரம்: ॥ ௩௪ ॥

பொரிவண்டு மதுவுண்டுபண்பாடும் களத்தூரதினுள் வைகாசிகேட்டைநாள் வந்துதித்துகாரியநங்கள் கலார்கலாசென்று செய்யும் மலையகோயிலத்தைச் சேர்ந்து காலம்கழித்தவனருக்கும் அரனாலளித்த ரங்கனுதமாமுனியை சிறுபரவை குயிலாலயங்கள் சேர்வதுபோல் நாம் அவ்வடியில் சேர்வது நிலயே நமக்கு.

ஸ்ரீஶ்ரீ வீரவஶ்ரீதிகேட மஹாரத்நாஸ வாதாஜ்ஜ ஸூர்ஸம் ஸ்ரீஶ்ரீ ரஜ்ஸத்ஸூத்ர ஸ்வோயநம: ரோ ஞஜ்ஜவேதாஞ்யமூர்ம் | ஸ்ரீஶோநாராயணாதவ் ஸூரிஶிவர ஸாராதிர ஶா நஜாயஜ வேர க்ஷாவாத்ரம் ஸஜாஶோ மூரவரஶநவம் ரம்ம நாயம் ஶநீம்த்ரம் ||௧௫||

மயில்கண்படும் இளம்செங்நெல் கவிரியோங்கும் ரங்கசமுத்திரத்துள் ஆடியில் புஷ்யநாள் வந்துதோன்றிபேய்முலை யுண்டமாயமாதவன்கோயில் அகோபிலத்தைச் சேர்ந்துபொய்நீர் மலர் விளக்கால் அவனடிக்கே யடிமைசெய்தஸ்ரீநிவாசமாமுனியின் திருவடியை பாய்ந்தடையு மவர்கள் செய்யும் புண்ணியமே.

ஸ்ரீநாராயண வேதஶேஷபதிராட் வாதாரவிந்தாஶ்ரயம் வ்ராதஶ்ரீஸம்கோவ தேஶிகஶேண ஞஜ்ஜாம ஶோஞஷயம் | ஸ்ரீதேஹ்ரமயாரீணபோமிவரண ந்ருஸ்த ரக்ஷாஸரம்வேலவேஶ்ரீநிவியோமிவயஜ ஶநவம் நிவ்யாயவோயோதயம் ||௧௬||

அரனால் ஓதியவேதியர்கள் வாழ்தையாறதினுள்சிறியனுவ்வடியேன் அனந்ததாசன்மொழிந்த தமிழ் ஆறு ஆரியர்களவதரித்த நாளூர்திங்கள் அடைவு திருநாமங்கள்செய்த அந்தாதிகள்ளனபிரடந்தசரம்பேருயிரமுடி[illegible]ன்திருவடிக்கே சூட்டினேன்நன்மாலைகள்.